
சுவாமி விபுலாநந்தரும்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரும்

செ. யோகராசா எம். ஏ.

விரிவுரையாளர்

மொழித்துறை

கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

PUBLIC LIBRARY, JAFFNA.
CHUNDIKUL BRANCH LIBRARY

சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை - 3

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு

விழாச் சபை,

மட்டக்களப்பு.

1801P

சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி

920

30

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை
மட்டக்களப்பு.

சுவாமி விபுலாநந்தர்
நினைவுப் பேருரை - 3
1992 - 03 - 15

18019

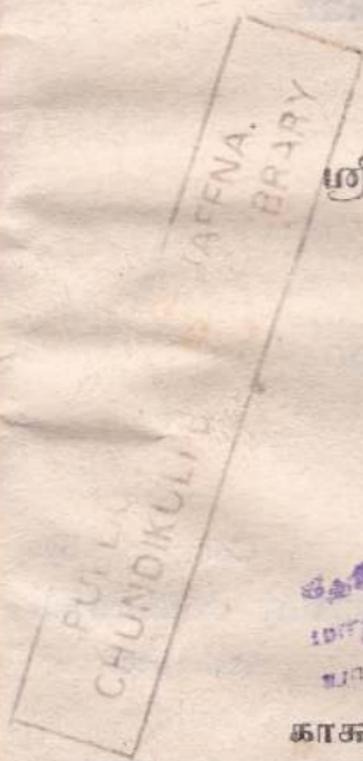
சுவாமி விபுலாநந்தரும்
ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரும்

செ. யோகராசா, எம். ஏ
விரிவுரையாளர்
மொழித்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்.

கேள்வ நூலைப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேனை
யாழ்ப்பாணம்.

தொகுப்பு:
காசபதி நடராசா. B. A. (Cey.)
துணைச் செயலாளர்.

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபை,
மட்டக்களப்பு.

S. Yogarajah
B. A. Hons, B. Phil., Dip-in-Ed., M. A.
Lecturer, Department of Languages
Eastern University.

**Swami Vipulananthar &
Srilasiri Arumuga Navalar**

Swami Vipulananthar memorial
Lecture - 3
1992 - 03 - 15

Compiled by:
Kasupathy Nadarajah
Asst. Secretary
Published by:
**Swami Vipulananthar Centenary
Committee
Batticaloa.**

மட்டக்களப்பு

விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபைத் தலைவர்

திரு. க. தியாகராஜா அவர்களின்

B.A., Dip - in - Ed., SLEAS.

தலைமைபுரை.

மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலாநந்த நூற்றாண்டு விழாச்சபையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயற்பாடுகளில் நினைவுப் பேருரைகளை ஒழுங்கு செய்து நடத்துதலும் ஒன்றாகும். அடிகளாரின் சாதனைகளை, பணிகளை வகைப்படுத்தி, தகுதியான அறிஞர் பெருமக்களைக் கொண்டு அவ்வத்துறை பற்றிய நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை நடாத்தி அவற்றைத் தனித்தனியாகவும், தொகுத்தும் வெளியிடுவது எமது நூற்றாண்டு விழாச்சபையின் பணிகளில் ஒன்றாகவுள்ளது. ஏலவே இரண்டு நினைவுப் பேருரைகள் - சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளாரின் சமூக, கலை இலக்கிய நோக்கு எனும் விடயம் பற்றி கலாநிதி சி. மௌனகுரு அவர்களாலும், விபுலாநந்தரும் கல்வித் தத்துவமும் எனும் பொருள் பற்றி பேராசிரியர் பி. வே. ராமக்கிருஷ்ணன் அவர்களாலும் நிகழ்த்தப்பெற்று அச்சில் உள்ளன. இன்று இடம் பெறவுள்ளது ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலான ஆய்வுரை- சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரும் என்பது பொருள். பேருரையினை நிகழ்த்தவிருப்பவர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. யோகராசா - எம். ஏ. அவர்களாகும்.

ஈழவளநாட்டில் தோன்றி சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் பெருந்தொண்டாற்றியவர்கள் நாவலர் பெருமானும், விபுலாநந்த அடிகளாருமாவார். ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றியவர். மற்றையவர். மட்டக்களப்பில் அவதரித்தவர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஒருவரும், அதே நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒருவராகவும் வாழ்ந்து பணியாற்றியவர்கள். இவ்விருவரது வித்தியாரம்பம், உயர்கல்வி, பன்மொழிப்

பயிற்சி ஆகியவற்றிற் கிடையே சிறப்பான ஒற்றுமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இருவரும் ஆசிரியர்களாக அதுவும் தாம்சுற்ற ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் தமது வாழ்க்கைப்பணியை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

இருவரது புகழ்பூத்த பணிகளும் சமயம், தமிழ் மொழி ஆகியவற்றைச் சார்ந்ததாக விருந்தது மிக முக்கியமான அம்சமாகும். தத்தம் காலத்தில் தத்தம் பகுதியில் சைவமும் தமிழர் பண்பாடும் தாழ்வுற்றிருந்த நிலைகண்டு மனம்குமுறி அவை இரண்டையும் மீளவுயிர்ப்பிக்கும் புனித பணியில் இருவரும் இறங்கியுள்ளார்கள். இருவரது பணிகளும் ஈழம் கடந்து தமிழ் நாட்டிலும் சிறப்புற அமைந்தது மற்றுமோர் ஒற்றுமையாகும். நாவலர் சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையினை அமைத்து பணிகளைத் தொடங்கியதுபோல், அடிகளாரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்திட காரணமாக அமைந்ததோடு மட்டுமல்லாது அதன் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தமிழ்பணியாற்றியவர்.

இருவரும் சிறந்த நாவன்மை படைத்தவர்கள், கேட்போரை சிலைகளாக மாற்றும் சொல்வன்மை படைத்தவர்கள். எழுத்தாற்றலில் தனிச்சிறப்புடையவர்கள். வசன நடையில் கைவந்தவல்லாளர்கள். கவிதை படைப்பதிலும் இருவரும் திறமை மிக்கவர்களாக விளங்கியுள்ளார்கள். நாவலரது நாட்டம் பக்தி வழிபாற்பட்டதாக அமைய அடிகளாரது ஆக்கங்கள் பலதரப்பட்டனவாக அமைந்தன. அவரது உள்ளம் கவியுள்ளம், கலையுள்ளம். கதிரை முருகன்மேல் நாவலர் பாடிய கீர்த்தனங்கள், மங்களம் ஆகியவை அன்னாரது இசைத் தமிழ் புலமையை எடுத்து இயம்புவன. அடிகளாரது பல்லாண்டு நீடித்த இசை - இலக்கிய ஆய்வு யாழ்நூலாகப்பரிணமித்த வரலாறு தனிமாண்புடைத்து. இன்றுவரை ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத ஒப்புயர்வற்ற அறிவுச் சிறப்புமிகு படைப்பு. முன்புமில்லை, பின்புமில்லை. இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

நாவலர் பெருமானின் துணிவான, திடமான போக்கு சிறப்புடையது. அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் இருந்திலரேல்... எனும் வினாவினை எழுப்பினால் விடை பயங்கரமாகவிருந்திருக்கும். அதேபோன்று விபுலாநந்த அடிகளார் இருந்திலரேல் என்ற வினாவுக்குரிய விடை மட்டக்களப்பைப் பொறுத்தவரையில் பரிதாபமாக இருந்திருக்கும். கிழக்கிலங்கையில் கல்வித் துறையிலும், சமூகத் துறையிலும் புது வரலாறு படைத்தவர், விபுலாநந்த அடிகள். இங்கு ஒன்றினைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். விபுலாநந்த அடிகளாரது சிறப்பினை, பெருமையினை குறிப்பிட்ட சிலவரையறைகளுள் அடக்கிவிட முடியாதுள்ளது. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர் என்பது அவரது பொதுத் தத்துவம். அதுவே அவரது உண்மையான நிலைப்பாடு. அன்னாரது பணிகளை நோக்கின் சமயம், தமிழ் ஆகியதுறைகளையும் விட அவரது பணிகள் பரந்து விரிந்து அமைந்துள்ளன என்பது யாவரும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. கல்வித் துறை, சமூகத்துறை ஆகியவற்றில் சிறப்பாக அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்களையும், தமிழ் நாட்டிலும், ஈழத்திலும் அவர் நடைமுறைப்படுத்த முனைந்த கல்விகலாச்சார, சமூகப்பணிகளை எடை போடும் போதும் ஒரு சமதர்ம சன்மார்க்கவாதியாக, தீவிர சமூக சீர்திருத்தவாதியாக, மொழி, சாதி வேற்றுமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவராக "புதியதோர் உலகம் செய்வோம்" என்ற புரட்சிப் போக்குடைய புனித துறவியாக விளங்கிய பெருமையினை அடிகளார் பெறுகின்றார். நாவலருரையும் அடிகளாருரையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது சற்றுச்சிரமமானது என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இருவரும் இருவகை இரத்தினங்கள். திரு. யோகராசா அவர்கள் துணிந்து இந்த முயற்சியைப் பொறுப்பேற்றுள்ளார்கள். நினைவுப் பேருரையினை வழங்கும் திரு. யோகராசா அவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள். அவர் இன்று கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிபவர்.

யாழ்ப்பாணம் கரணவாயினை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரின் புனைப் பெயர் 'கருணையோகன்.' இளம் வயதில் பத்திரிகைகளில் கவிதைகள், கதை எழுதியவர். பரிசில்கள் பெற்றவர். இவரது 'அகதிகள்' என்ற சிறுகதை சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுரைத்துறையிலும், விமர்சனத்துறையிலும் அதிக நாட்டமுள்ள இவர் 'மல்லிகை' 'அனல்' 'தாமரை' 'தீபம்' ஆகிய சஞ்சிகைகளில் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். "வங்காள நாவல்கள் தமிழ் நாவல்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கம்" என்பது இவர் எழுதிய நூலாகும். நவீன இலக்கியம், சினிமா, ஓவியம் ஆகிய துறைகள் இவரின் நாட்டம் பெற்ற ஏனைய துறைகளாகும்.

கல்வித் துறையில் இவரது தகைமைகளை நோக்குமிடத்து, கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்(சிறப்பு) பட்டம் பெற்ற இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பின் டிப்ளோமாபடிப்பினை முடித்துள்ளார். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் பண்டிதமணி க.கணபதிப்பிள்ளையினைப் பற்றிய ஆய்வினைப் பொருளாகக் கொண்ட இவரது ஆய்வின் அடிப்படையில் முதுகலைமான்ப்பட்டம் பெற்றுள்ளார். தற்போது யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் கீழ் Ph. d, கலாநிதி பட்டத்திற்கான ஆய்வினை "இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் கவிதை" எனும் தலைப்பில் செய்து கொண்டிருப்பவர். இவர் வயதில் இளையவர். துடிப்புள்ளவர். புதுமை நோக்கினர். வளரும் கல்விமான். அவரது நோக்கில் விபுலாநந்த அடிகளாரைப் பற்றிய வேறுபட்ட தலைப்பில் "சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலரும்" எனும் விடயம் பற்றிய அன்னாரது நினைவுப் பேருரையை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

க. தியாகராசா
தலைவர்.

சுவாமி விபுலாநந்தரும் (1892 - 1947)
ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரும் (1822 - 1879)

முகவுரை

‘வடக்கிலங்கைக்கு ஆறுமுக நாவலர்

கிழக்கிலங்கைக்கு சுவாமி விபுலாநந்தர்.’

பலரும் இவ்வாறு கூறுவது வழக்கமாகும்.

விபுலாநந்தரை, ‘விபுலாநந்த நாவலர்’ என்றும் அழைப்பர். ‘நாவலரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அவருடைய வாழ்வை அடியொற்றித் துறவு பூண்டு தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும் தொண்டாற்றியவர் விபுலாநந்த அடிகள்’ என்பது பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூற்று.¹ இவ்விருவர் பணிகள் பற்றியும் ஒப்பு நோக்கி ஆராய்வது இருவரையும் நன்கறிந்து கொள்ள உதவும் முயற்சியாக அமையும்.

ஒப்பியல் ஆய்வு

பல்வேறு ஆய்வு நெறிமுறைகளுள் ஒப்பியல் நெறிமுறை இன்று முக்கியம் பெற்று விளங்குகின்றது. விஞ்ஞான பூர்வமான இந்நெறிமுறை தமிழிற்கு வ. வே. சு. ஐயர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களால் இன்னொரு கட்டத்திற்கு முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. ஆயினும், தமிழ் ஆர்வலர் பலராலும் இந்நெறிமுறை பற்றி இன்றுவரை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. தமிழ் ஆய்வாளர் சிலரும் கூட இதற்கு விதிவிலக்கானவரல்லர்; அவர்கள் ஒப்பியல் நெறிமுறையினைக் கேலிக்கூத்தாக்க முயல்கின்றனர்.

நாவலர், விபுலாநந்தர் ஆகிய இருவர் பற்றிய ஒப்பியல் ஆய்வுகளும்,

“இருவர் பெயர்களும் அறிவுத் தெய்வமாகிய முருகன் பெயராக அமைந்துள்ளன”

“அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்க் கல்லூரி மண்டபத்தில் இருவர் படங்களும் அலங்கரிக்கின்றன.”

“நாவலர் ஆஸ்மா வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர். விபுலாநந்தரும் பிற்காலத்தில் பாரிசுவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்.”

“நாவலர் சுடுநீரில் குளிப்பார். விபுலாநந்தர் குளிர்நீரில் குளிப்பார்.”

“நாவலருக்கு றோசாப்பூவில் விருப்பம். அடிகளார்க்கு இடியப்பமும் முருங்கைக்காய் சொதியும் பிடிக்கும்.”

என்றவாறு நிகழ்ந்து வந்துள்ளமையை ஆய்வுலகம் அறிய நேரிடின் புன்னகைத்துக் கொள்ளும் போலும்.

முன்னைய ஆய்வுகள்

இவ்விருவர் பற்றியும் ஒப்பியலாய்வு செய்துள்ளோருள், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்², ம. சற்குணம் எம். ஏ. ³, வித்துவான் சு. செபரத்தினம்⁴ ஆகியோர் இவ்விடத்தில் நினைவுக்கு வருகின்றனர். வித்தியானந்தன் அவர்களின் ஆய்வு சமயம், கல்வி ஆகியவற்றிக்கு அழுத்தம் கொடுப்பது; சுருக்கமானது. இவ்வாய்வினை அடியொற்றிச் செல்வதே ம. சற்குணம் அவர்களின் ஆய்வுமாகும். செபரெத்தினம் அவர்களின் ஆய்வு மேலோட்டமாக நிகழ்ந்துள்ளது. எமது இவ்வாய்வு பஸ்துறை தழுவி சற்று விரிவாகவும் ஆழமாகவும் அமையவுள்ளது.

அணுக முறை

சமயம், தமிழ், கல்வி, சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகிய தலைப்புகளில் இவ்வாய்வு நிகழும்.

வசதியும், தெளிவும் கருதியே இவ்வாறு அணுகப்படுகின்றதே தவிர, இவ்விருவரது பணிகளையும் - குறிப்பாக, நாவலரது பணிகளை - இவ்வாறு வகுத்து நோக்க இயலாது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

மேலும் இயன்றவரையில் வரலாற்றுப் பின்னணிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்பதும் பணிகள் பற்றிய தகவல் ரீதியான விபரங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாம்.

சமயம்

நாவலரது சமயப் பணிகள் யாழ்ப்பாணம், தமிழகம் ஆகிய இரு பிரதேசங்களிலும் நிகழ்கின்றன.

நாவலர் காலத்திலே இலங்கை அந்நியரான ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்பது யாவருமறிந்த விடயமே. நாவலர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிறிஸ்தவ சமயம் வேகமாகப் பரவிக்கொண்டிருந்தது; மதமாற்றம் துரிதமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது; இக்கால யாழ்ப்பாண நிலை பற்றி 'நாவலர் பெருமான்' நூலின் ஆசிரியர் விபரிப்பது இங்கு எடுத்தாளத்தக்கது. அவர் எழுதுகின்றார்.⁵

“...அந்தக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் புலமையுடைய புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்தனர். சிவநெறி நின்றொழுகும் சமயப் பெரியார்களும் வாழ்ந்தனர். ஆனால், மொழி, சமயம் இரண்டையும் தனியுரிமையாக ஆக்கிக் கொண்டார்களேயல்லாமல் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தும் பெரு நோக்கம் கொண்டார்களில்லை. தாம் கற்றவற்றையும் தம் மைந்தர்க்கும் சொல்லாது மறைத்து ஒழுகி வந்தவர் சிலர். கிடைத்தற்கரிய ஏட்டுச் சுவடிகளை இரவலாகப் பெற்று எழுதிக் கொள்வதும் அதன்

தூய்மை கெடுத்து அறியாதார் போன்று திரும்பச் சேர்ப்பவர் சிலர். ஒருவர் தாம் கல்விகற்ற காலத்தில் எழுதி வைத்திருந்த சிறந்த குறிப்புகளைத் தாமொருவரே பயன்படுத்திக் கொண்டார். அதன்பின் அந்நூற் குறிப்புகள் யாவற்றையும் உறவினர்களால் கொணருமாறு பணித்தார். தாம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்ததால் அவற்றைத் தன் முன்னே குவிக்கச் செய்து எரியூட்டினார். அவ்வேடுகள் முழுவதும் எரிந்து சாம்பலானதைக் கண்ட பின்னரே உயிர் துறந்தார். இந்த நிகழ்ச்சியொன்றே நாவலர் காலத்து மக்களின் மனநிலையை அறியப்போது மன்றோ? இந்நிலையில் மக்களிடத்தில் தமிழ் ஆர்வமோ சமயவுணர்வோ எள்ளளவேனும் இருந்திருக்குமோ? இப்படிப்பட்ட காலமே நம் நாவலர் பெருமான் பிறந்து வாழ்ந்த காலம். அதனாலேயே தம் வாழ்வைத் தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்குவதற்குத் துறந்துவிட முடிவு செய்தார்...''

மேற்கோள் நீண்டதாயினும் நாவலர் காலத்து சமயநிலை, தமிழ்மொழி நிலை, கல்விநிலை, தமிழர் மனநிலை என்பனபற்றித் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறதன்றோ! (ஆயினும், நூலாசிரியர் மேலே இறுதியில் கூறியதுபோன்று நாவலரது பணியினைத் தமிழும் சைவமும் என்று கொள்ளாமல் 'சைவமும் தமிழும்' என்றோ 'சைவத் தமிழ்' என்றோ கூறுவதே பொருத்தமானதாகும்)

நாவலருக்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணத்தில் சைவசமயப் பணிகள் ஆரம்பித்து விட்டன. உடுப்பிட்டி அருளம்பல முதலியார் போன்றோர் பாடசாலைகளை நிறுவிச் சமயக்கல்வி போதிக்கும் முயற்சியில் இறங்கியிருந்தனர். ஆயினும், அத்தகைய முயற்சிகள் தொடர்ந்து நீடிக்கவில்லை. நாவலரது பணிகளோ பன்முகப்பட்ட

னவாகப் பரந்துபட்டனாவக அமைந்து விடுகின்றன. இதற்கான அடித்தளம் யாது? பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை கூறுவது போன்று, “பெயரளவில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் ஆறுமுக நாவலரைத் தந்ததேயாயினும் உண்மையை நோக்குமிடத்துப் பதினான்கு வருடக் கிறித்தவச் சூழலே நாவலரை நமக்குத் தந்தது. ஆதலின், நாவலரது சைவசமயப் பணிகளும் பன்முகப்பட்டனவாகவும், இடையறாது தொடர்ந்து நிகழ்வனவாகவும் விளங்கக் காண்கின்றோம்.

சமயப் பிரசங்கம் செய்வதில் ஈடுபட்ட நாவலர் ஈழத்தின் முதற் சைவசமயப் பிரசங்கியாகிவிடுகின்றார்; புராணபடன விற்பன்னராக மிளிர்கின்றார் சைவசமய விருத்தியின் பொருட்டு பாடசாலைகள் நிறுவும் முயற்சியில் நாவலர் ஈடுபட்டமையே முக்கியமாகிறது; பாடநூல்கள் வெளியிட்டமையும் இத்தகைய முயற்சியுடன் தொடர்புபட்டதே. நாவலர் வெளியிட்ட சமயக் கண்டைப் பிரசுரங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. கோயிற்புனருத் தாரண நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் சிந்தித்தார் நாவலர். தமது முயற்சிகள் பலவற்றிற்கும் ‘இந்து சாதனம்’ பத்திரிகையை நாவலர் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

ஏறத்தாழ, இதேகாலப்பகுதியிலே இந்தியாவிலே முப்பெரும் சமயமறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. (பிரம்ம சமாஜம், ஆரியசமாஜம் இராமகிருஷ்ண மிசன் என்பனவே அவை). தென்னிலங்கையில் பௌத்த பிரிவேனாக்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புவது யாதெனில் இந்தியாவிலும் தென்னிலங்கையிலும் சமயப் பெரியார்கள் சமயமறுமலர்ச்சிப் பணிகளில் இறங்கிய போது அவர்களுக்கு நிறுவனங்களின் உதவிகள் கிடைத்தன என்பதும் யாழ்ப்பாணத்தில் நாவலர் தனியொரு மனி

தராக நின்று இயங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்பதுமே. இதனை அழுத்திக்கூற வேண்டிய அவசியமுண்டு. ஏனெனில், விபுலாநந்தரது பணிகள் நிறுவன உதவியுடன் இடம்பெற்றமையை அறிவோம் அல்லவா?

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்துடன் ஒப்பிடும்போது அந்தளவிற்கு யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபு முக்கியம் பெற்றிருந்தது என்பதற்கில்லை, எனினும், நடைமுறையில் ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த இத்தகைய வழிபாட்டு முறைகூட நாவலரால் கண்டிக்கப்படுகின்றது. கண்ணகி வழிபாடும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. இதன் விளைவாக கண்ணகி கோயில்கள் பலவும் காலப்போக்கில் இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில்களாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கின எனலாம்.

நாவலரது சமயப்பணிகள் தமிழகத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. ஆதினங்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பும், நிழ்த்திய பிரசங்கங்களும் முக்கியமானவை. ஆறுமுகம்பிள்ளைக்கு, 'நாவலர்' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது திருவாவடுதுறை ஆதினம் என்பது யாமறிந்ததே; தமிழகத்தில் அவர் தில்லைத் தீட்சிதருடைய குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியதும் அங்கே 'அருட்பா - மருட்பா' போரில் ஈடுபட்டதும் குறுப்பிடத்தக்க விடயங்களாகின்றன.

நாவலர் சைவ சித்தாந்த வாதி என்பது தெளிவானது. இதனை விரிவாக விளக்க ஏற்ற இடம் இதுவன்று.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாவலரது சமயப்பணிகளின் முக்கியத்துவம் எத்தகையது? இவ்விதத்தில் இரு விளைவுகள் குறிப்பிடத்தக்கன; சிறித்தவமதமாற்ற முயற்சிகள் காலப்போக்கில் வலுவழிந்தமை ஒன்று; சைவசமய மரபுகள் வற்புறுத்தப்பட்டு சைவசமயத்தவர் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டமை, பிறிதொன்று.

நாவலர் தமது சைவ சமயப் பணிகள் தொடர்பாக பொதுமக்கள் மத்தியிலிருந்து எதிர்பார்த்த ஆதரவைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்று கூறவியலாது. கிறித்தவர்களை விட, சைவர்களிடமிருந்தே அதிக எதிர்ப்புகள் கிடைத்ததாக நாவலரே குறிப்பிட்டுள்ளார். சுருங்கக் கூறின், நாவலரது உள்ளத்தை - இலட்சியத்தை - உணர்ந்தோர் அரிதே. இதற்குக் காரணம் யாது? நாவலரது பணிகள் பொது மக்கள் மத்தியில் முக்கியமாகச் சென்று சேரவில்லை என்றும் அவை உயர் இந்துக்களையே சென்றடைந்தன என்றும் கூறத்தோன்றுகின்றது. அத்தகையோருள் பெரும்பாலானோரும் ஆங்கிலக் கல்வி, உத்தியோகம் என்பவைற்றை நாடும் உளத்தினராகவே விளங்கினர். இதுமட்டுமன்று. நாவலரது இலட்சியங்களும் கடுமையானவையாக அமைகின்றன. சைவசமயத்தின் பழமையும் தூய்மையும் விழைந்த நாவலரது உள்ளம் சாதியாசாரங்களையும் வற்புறுத்தியமை இதற்கு சான்றாக அமைகின்றதன்றோ!

இது எவ்வாறாயினும், நாவலரது சைவசமயப் பணிகள் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியன என்பதிலும் முக்கியமானவை என்பதிலும் இருவேறு கருத்துகளுக்கிடமில்லை. ஒரு தடவை விபுலாநந்தரே பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: 7

“ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிச் சைவசமயமும் சைவக் கல்வியும் நிலைபேறடைய வேண்டுமென்னும் ஒரு நோக்கத்தோடு நடைபிடிக்கப் பிரமச்சாரிகள் பத்துப் பேர் முன்வருவார்களாயின் இந்நாடு நலமடையும். சைவக் கல்வி வளர்ந்தோங்கும், சைவசமயம் விருத்தியடையும்”

விபுலாநந்தரின் சமயப்பணிகள் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டி என்பரவலாக இலங்கை முழுவதும் நிகழ்கின்றன. தமிழகத்

தில் மட்டுமன்றி வட இந்தியாவிலும் தொடர்கின்றன. சுருங்கக் கூறின், காரைதீவு தொடக்கம் கைலயங்கிரி வரை பரந்துபட அமைந்து விடுகின்றன.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் சென்ற நூற்றாண்டில் கிறித்தவ சமயம் பரவிய போது, யாழ்ப்பாணம் போன்று கிறித்தவ சமய எதிர்ப்புக் குரல்களோ சைவ சமய வளர்ச்சிக் குரல்களோ வீறுடன் ஒலித்தன என்று கூறமுடியாது. புவியியல் ரீதியில் வெவ்வேறு அமைப்புகளுடைய பரந்த பிரதேசமாகவும், போக்குவரத்துப் பிரச்சனை கொண்ட பிரதேசமாகவும் (ஒப்பிடும்போது) கல்வி வளர்ச்சி குன்றிய பிரதேசமாகவும். பின்தங்கிய பிரதேசமாகவும் அவ்வேளை காட்சி தந்தது மட்டக்களப்பு ஆதலின், பல்வேறு துறைப் பணிகளையும் அவாவி நின்றது. இந்நிலையில், இங்கு, கிறித்தவ மிஷன்களாற்றிய கல்விப்பணிகளும், சமூகப்பணிகளும் பாராட்டத்தக்கனவாக விளங்கின.

விபுலாநந்தர் காலத்திலும் - அதாவது இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் நிலையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டில. அத்தகைய சூழலிலே தான் இராமகிருஷ்ண மிஷன் வருகை இடம் பெறுகிறது. அதன் கல்விப்பணிகளும் சமய, சமூகப்பணிகளும் கால் கொள்கின்றன. இராமகிருஷ்ண மிஷன் பணிகளை-குறிப்பாக, பாடசாலைகளின் முகாமைத்துவத்தை-திறம்பட ஆற்றும்பொருளுக்காக மிஷன் கரத்துக் கொண்டிருக்கிறது. 'வராதுவந்த மாமணிபோல்' வந்தடைகின்றார் விபுலாநந்தர்.

விபுலாநந்தரின் சமயப்பணிகள் எத்தகையவை? மிஷனிலிருந்து அமைதியாக ஆற்றிய பிரச்சாரப் பணிகளுடன் சமய, தத்துவக் கட்டுரைகள் எழுதுதல், மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபடுதல், சமய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுதல், தமிழக மாநாடுகளில் பங்குபற்றுதல், தமிழக மாநாடுகளுக்குத் தலைமை தாங்கிச் செல்லல் என்பனவாக அமைந்திருந்தன.

தத்துவ நோக்கில் விபுலாநந்தர் வேதாந்தி. சமய நோக்கில், சைவசமயி என்பதை விட இந்து சமயி என்பதே பொருந்தும். தத்துவம், சமயம் சார்பான விபுலாநந்தரது முயற்சிகளையும் படைப்புகளையும் ஆழ்ந்து நோக்குவோர் இத்தகைய முடிவுகளுக்கே வந்துசேர்வர் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய விபுலாநந்த உள்ளத்தை இனங்கண்டு கொள்ள 'அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்'⁹ என்ற கட்டுரை ஒன்றே போதுமானது.

யாழ்ப்பாணம் போலல்லாமல் மட்டக்களப்பில் சிறு தெய்வ வழிபாட்டு மரபு செல்வாக்குடன் விளங்கி வந்துள்ளது. விபுலாநந்தரும் கண்ணகி வழிபாட்டில் இளமைக் காலம் தொடக்கம் ஈடுபாடு மிகுந்தவராக விளங்கினார் என்பது நாமறிந்ததே.

விபுலாநந்தர் சர்வசமய சமரசவாதியுமாவார். கிறிஸ்தவ¹⁰, இஸ்லாமிய¹ சமயக் கருத்துக்களைப் போற்றி, சில கட்டுரைகளில் எழுதியுள்ளார்; நண்பர்களிடம் உரையாடியுள்ளார். நாவலர் போன்று விபுலாநந்தரும் கிறிஸ்தவ சூழலில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவர். தவிர மட்டக்களப்பிலே பல மதமக்களும் கலந்து வாழ்கின்றமை, வேதாந்த நெறியின் செல்வாக்கு என்பனவும் அவரைச் சமய சமரசவாதியாக உருவாக்கியிருக்கும் எனலாம்.

தொகுத்து நோக்கும்போது, நாவலரது சமயப்பணிகள் யாழ்ப்பாணம், தமிழ்நாடு என்றமைய, விபுலாநந்தரது சமயப்பணிகள் இலங்கை, இந்தியா எனப் பரந்த களத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இருவர் தம் காலப் போக்கும், இலட்சிய நோக்கும் வேறுபடவே நாவலரது சமயப்பணிகள் பன்முகப்பட்டதாக அமைகின்றன; விபுலாநந்தரது சமயப்பணிகள் சில துறைகளுள் அடங்கி விடுகின்றன.

நாவலர் தத்துவநோக்கில் சைவசித்தாந்தி; சைவ நோக்கில் சைவ சமயி. விபுலாநந்தர் தத்துவ நோக்கில்

வேதாந்த நெறியினர்; சமய நோக்கில் இந்து சமயி, நாவலரது சைவ சித்தாந்த சார்பு அவரது பார்வையை - செயற்பாட்டினை - சற்று குறுகிய வட்டத்தில் செலுத்திவிட, விபுலாநந்தரது வேதாந்த நெறிச்சார்பு, அவரது பார்வையை - செயற்பாட்டினை - விரிந்த வட்டத்தில் செலுத்தி விடுகிறது.

நாவலர் தனித்து நின்று போர்தொடுத்தவர். விபுலாநந்தர் நிறுவன ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட்டவர்.

தீவிர இலட்சியப் போக்கினால் நாவலர் சிற்சில வேளைகளில் பொதுமக்களது எதிர்ப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டார்; ஒத்துழைப்பினைப் பெறாதிருந்தார். விபுலாநந்தர் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களை எதிர்கொள்ளவில்லை என்று ஊகிப்பதில் தவறில்லை.

நாவலரது சமயப்பணிகள், குறிப்பாக 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் மதமாற்றத்தைத் தடுப்பதிலும் கிறிஸ்தவ சமயத்தை நல்வுறச் செய்வதிலும் சைவ சமயத்தவர் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதிலும் கணிசமான செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அது போன்று விபுலாநந்தரது சமயப் பணிகளின் தாக்கமும், குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் கணிசமான செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தியிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை ஆயினும், இது பற்றிய காத்திரமான ஆய்வுகள் இனிமேற்றான் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும்.

நாவலரது சமயப் பணிகளைப் பலதடைவைகள் பாராட்டியவர் விபுலாநந்தர். ஆதலின், விபுலாநந்தர் சமயப் பணிகளில் ஈடுபட முக்கிய உந்து சக்தியாக நாவலர் விளங்கியிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழ்

நாவலரைப் பொறுத்தவரையில் சைவசமயத்தைப் பரப்பும் கருவியே தமிழ்மொழி. இன்னொருவிதமாகக்

கூறின் சைவசமயம் உயிர். தமிழ் மொழியும் கல்வியும் உடல். ஆதலின் அவரது தமிழ் பணியைச் சைவத்தமிழ்ப் பணி என்றும் கூறலாம்.

நாவலரது 'தமிழ்ப்பணி' யாழ்ப்பாணம், தமிழகம் ஆகிய பிரதேசங்களில் இடம்பெறுகின்றது.

நாவலர் காலத்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலமைச் சூழல்பற்றி முன்னரே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை நினைவு கூர்வதோடு இன்னொரு விடயத்தையும் மனங்கொள்ள வேண்டும். அதாவது நாவலர் காலத்துக் கோயில் குருமார், தமிழ் உபாத்தியாயர் ஆகியோர் சமய அறிவு, தமிழறிவு என்பனவற்றில் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்டமையும், தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி என்பனபற்றிச் சிந்திக்குமாறு நாவலரைத் தூண்டியுள்ளது. நாவலரது தமிழ்ப்பணிகள் பன்முகப்பட்டவை. தமிழ் நூற்பதிப்புகள், பாடநூல்கள், வசன நூல்கள், உரைநூல்கள் முதலிய முயற்சிகளாக அவை விரிவன. இவற்றுள் தமிழ் நூற்பதிப்பு முயற்சிகள் நாவலரைப் பதிப்புத்துறை முன்னோடிகளுள் ஒருவராகக் கிண என்பதும், ஏனைய முயற்சிகளினூடாக அவர் வசன நடை கைவந்த வல்லாளராகி, தமிழ் உரை நடை வளர்ச்சியில் முக்கியமானதொரு இடம்பெறுகிறார் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கனவாகின்றன.

தமிழ்க்கல்வி தொடர்பான பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கனவே. (இவைபற்றி கல்வி என்ற பகுதியில் கூறப்படும்.)

தமிழ் நாட்டு ஆதீனங்கள் தமிழ் இலக்கியங்களை ஏற்காத சூழலில், நாவலர் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டவராவர். மேலும், சமண இலக்கியமாகிய சீவக சிந்தாமணியைப் பலரும் ஏற்காத நிலையில் தமிழ் இலக்கி

யங்களுள் ஒன்றாக அதனைக் கருதி தமது பாடத்திட்
டத்தில் நாவலர் ஏற்றுக் கொண்டமையும் குறிப்பிடத்
தக்கதே.

தமிழ் நாட்டு இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடும் போது
'ஈழத்து இலக்கியம்' சிற்சில இயல்புகளில் வேறுபட்டுள்
ளது என்பதும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு தனிப்
பிரிவாக இன்று அது கருதப்படுகிறது என்பதும் தெரிந்
ததே. இவ்விதத்தில் நோக்கும்போது, ஈழத்து இலக்கி
யம் பற்றிய உணர்வினை ஏற்படுத்திய முன்னோடியாக
நாவலர் விளங்குகின்றார். ஈழத்தவரான சி.வை. தாமோ
தரம்பிள்ளையின் பதிப்பு முயற்சிகளைத் தமிழ் நாட்ட
வர் ஏளனஞ் செய்தபோது, நாவலர் வெளியிட்ட 'நல்
லறவுச் சுடர் கொளுத்தல்' என்ற கண்டனப் பிரசுரம்
(1869) தரும் சில செய்திகள் அதற்குச் சான்றாகின்
றன. மேலும், ஈழத்து அறிஞர்களின் ஆழமான ஆய்வு
நோக்கு, சமூக நோக்கு என்பனவும் நாவலரது அத்
தகைய முயற்சிகளிலிருந்தே ஊற்றெடுக்கின்றன என்றும்
கூறலாம்.

விபுலாநந்தர் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகள் சமய அடிப்
படையிலிருந்து எழுந்தனவல்ல; நாவலரது பணிகள்
போன்று சமயப்பணிகளுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன
என்று அழுத்திக் கூறுவதற்கில்லை.

விபுலாநந்தரது தமிழ்ப்பணிகளுள் முதலில் குறிப்
பிடத்தக்கது தமிழியல் ஆய்வு முயற்சியாகும்.

ஆங்கிலேயரது ஆட்சியின்போது இந்தியாவிலே
மேலைத்தேயத்தவரால் இந்திய நாகரிகமும், பண்பாடும்
ஏளனஞ் செய்யப்பட்ட சூழ்நிலையில் மாக்ஸ் முல்லர்,
கால்ட் வெல் முதலானோர் ஒரு புறமும், சுவாமி
விவேகானந்தர், கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி முத
லானோர் மறுபுறமும் இந்தியாவின் பண்டைய மகோன்

னத நிலையினை - மொழி, சமயம், கலைகள் முதலான துறைகளில் - மேலைத்தேயத்தவருக்கும் கீழைத்தேயத்தவருக்கும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். தமிழ் நாட்டில் பழந்தமிழ் நூற் பதிப்பு முயற்சிகள் நிகழ்கின்றன. இத்தகு சூழ்நிலையில் - இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் - உருவான விபுலாநந்தர் காலத்தின் தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றை எதிர் கொள்கின்றார் 12 ஒருபுறம், பண்டைத் தமிழர் நாசரிகச் சிறப்பினையும் தமிழ்க் கலைகளின் சிறப்பினையும் உணர்த்தும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றார். மறுபுறம், காலத்தின் சவாலை ஏற்று, தமிழில் விஞ்ஞான நூல்களை எழுதும் முயற்சியில் இறங்குகின்றார்; கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றிச் சிந்திக்கின்றார். விபுலாநந்தரின் ஆய்வுகள் - தமிழ் இலக்கியம், மொழி, தமிழ்க் கலைகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், மொழியியல், சமயம், மொழிபெயர்ப்பு எனப் பத்துறைகளில் இடம் பெறுகின்றன; தமிழில் ஏறத்தாழ 160 கட்டுரைகளும் ஆங்கிலத்தில் ஏறத்தாழ 40 கட்டுரைகளும் எழுதப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. 13

ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மட்டுமன்றி, யாழ்நூல், மதங்களுளாமணி முதலான நூல்களைத் தந்துள்ளமையும் தெரிந்ததே.

ஈவிஞ்ஞான விளங்கிய விபுலாநந்தர் ஆங்கில வங்காளக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டவர்; சாதனை படைத்தவர்.

ஏனைய பண்டிதர்கள் போன்று விபுலாநந்தரின் பார்வை சங்க இலக்கியங்கள் அல்லது இடைக்கால இலக்கியங்கள் என்பவற்றோடு நின்றுவிடவில்லை; நவீன இலக்கியங்கள் வரை விரிந்துள்ளது. 14 ஆரம்பத்தில் நவீன நாவல், சிறுகதை, நாடக வடிவங்களைப் புறக்கணித்த விபுலாநந்தர், கால ஓட்டத்தில் அவற்றை ஏற்பவராகப்

பரிணமிக்கின்றார். நவீன கவிஞன் பாரதியின் மேதா விலாசத்தை, ஆரம்ப காலந்தொட்டு உணர்ந்துகொண்டு அவன் புகழ்பரப்பிய முன்னோடிகளான பண்டித மர பினர் இருவரும் விபுலாநந்தரும் ஒருவராவர் என்பது இன்று ஆதார பூர்வமாக நிறுவப்பட்டுள்ளது.¹⁵

ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நூல் வெளியீடுகள் மட்டு மன்றி, கருத்தரங்குகள், மாநாடுகள் என்பவற்றிற்குத் தலைமை தாங்கியும். சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியும் செயற்பட்டுள்ளார் விபுலாநந்தர்.

விபுலாநந்தரின் கல்விப் பணிகளும், தமிழ்ப்பணிகளு டன் நினைவு கூரத்தக்கனவே. (கல்வி என்ற பகுதியில் கூறப்படும்)

விபுலாநந்தர் தமது தமிழ்ப்பணிகளினால் முத்தமிழ் வித்தகராக இனங்காணப்பட்டுள்ளார். ஆயின், இன்று ஆழ்ந்து நோக்கும்போது, அவ்வெல்லைக்கு அப்பாற் பட்டவராகவே காட்சி தருகின்றார்.

நிதானமாக நின்று எடைபோடும்போது விபுலா- நந்தர் தமிழ்ப் பணியையே தமது முதற் பணியாகக் கொண்டு செயற்பட்டுள்ளாரோ என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகின்றது. அடிகளார், பிற்காலத்தில் (1941) முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பிக்கு எழுதிய கடித மொன்று அடிகளாரின் தமிழ்க் காதல் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது எனலாம். அவர் எழுதுகின்றார்.¹⁶

“இமயத்துக்கு வந்த என்னையும் தமிழ்த் தொண்டு விடேன் என்று பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது...தொண்டு புரிவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இரவு பகல் ஓய்வற்றுக் கல்வியைப் பெருக்கிப் பொதுக்கழகங் களில் விரிவுரையாற்றுதல், நூலெழுதுதல், திங்கள்

வெளியீடுகளில் ஆராய்ச்சிமுடிபுகளை வெளியிடுதல் என்றித்தகைய தமிழ்த் தொண்டுகளைச் செய்து கொண்டுவந்தால் வேண்டிய உயரிடமெல்லாம் தானாகவரும். தமிழ்ப் புலவராகிய நாம் கம்பனுடைய வழித்தோன்றல்களென்பதையறிய வேண்டும் தமிழ்ப் பொழில், செந்தமிழ், இராமகிருஷ்ண விஜயம் என்னும் வெளியீடுகளுக்கு மாதந்தோறும் எழுத வேண்டும், வேறு வெளியீடுகளுக்கு இடையிடையே எழுத வேண்டுமெனத் தமிழ்த்தாயின் கட்டளை பிறந்திருக்கிறது''

இவ்விடத்தில், மேற்கூறிய விடயம் தொடர்பாக சமயப் பத்திரிகையான 'பிரபுத்த பாரதா' வில் பண்டைய தமிழ் இலக்கியச் செய்திகள், அவற்றின் மொழி பெயர்ப்புக்கள், தமிழ் நூல்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் என்பன வெளிவர களமமைத்த விபுலாநந்தரது முயற்சிகள் பற்றியும் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகின்றது.¹⁷

விபுலாநந்தர் நாவலரது காலத்திற்குப் பிற்பட்டவராயினும் - இந்நூற்றாண்டின் நடுக்கூறுவரை வாழ்ந்தவராயினும் - (ஈழத்து இலக்கியம்' என்ற நோக்கிலான சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தவரல்லர், காரைதீவு தொடக்கம் கையங்கிரிவரை பணிபுரிந்தது போன்றே விபுலாநந்தரது சிந்தனையும் நோக்கும் பரந்துபட்டதாக அமைந்திருந்தன. (ஈழத்து இலக்கியம் என்ற உணர்வு குறுகிய நோக்குடையது என்பது இதன் அர்த்தமாகாது). ஒரு விதத்தில் 'தமிழர்' என்ற நிலையிலும், இன்னொரு விதத்தில் 'பரத கண்டவாசிகள்' என்ற நிலையிலும் அவரது சிந்தனை செயற்பட்டுள்ளது. ஆதலின் 'ஈழத்து இலக்கியம்' பற்றிய சிந்தனை விபுலாநந்தரிடம் தோன்றியிருக்க முடியாமை இயல்பானதேயாம்.

தொகுத்து நோக்கும் போது நாவலரது தமிழ்ப் பணியின் உந்துசக்தி சைவ சமய ஊளர்ச்சி நோக்கே

என்பதும், விபுலாநந்தரது தமிழ்ப்பணி, பிரக்ஞை பூர்வமாகவே தமிழ் வளர்ச்சியை அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதும் புலப்படுகிறது.

சென்ற நூற்றாண்டினரான நாவலரது காலத்தில் தமிழானது நவீன சூழலுக்கேற்ப, தன்னைப் பல்வேறு விதங்களில் வளர்த்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய மிக ஆரம்பநிலையில் காணப்படுகிறது; அதற்கேற்ப, நாவலரது தமிழ்ப்பணிகள் அமைகின்றன. இந்நூற்றாண்டின் நடுக் கூறுவரை வந்தவரான விபுலாநந்தர் காலத்தில் தமிழ் அத்தகைய ஆரம்ப நிலையைத் தாண்டி வெகுதூரம் வந்து விட்டதோடு அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியை எதிர்நோக்கி நின்றது; ஏற்ப விபுலாநந்தரது தமிழ்ப்பணிகளும் நிகழ்கின்றன.

ஆயினும், நாவலர் தமது காலத்தின் தேவையை எவ்வாறு எதிர் கொண்டார், அவரது தமிழ்ப்பணிகள் எத்தகையதாக விளங்கின? என்பன பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நோக்கில் விபுலாநந்தரது தமிழ்ப்பணிகள் பற்றிய ஆய்வு இன்னமும் நிகழவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

கல்வி

நாவலர் கல்வித்துறையில் கவனஞ்செலுத்தியமை, சைவ சமய வளர்ச்சியினை - சைவ சமய மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதனை - நோக்கமாகக் கொண்டமைகின்றது. தவிர, நாவலரது காலத்திலே ஆங்கிலேயரது கல்விச் செயற்பாட்டில் மாற்றமொன்று ஏற்படுகின்றது. கோல்புறாக் குழுவினரின் சிபார்சுக்கமைய அரசு நடத்திவந்த தாய்மொழிப்பாடசாலைகளுக்கு மூடுவிழா நிகழ்கிறது. ஆதலின், கிறிஸ்தவ யிஷன்கள் நடத்தும் பாடசாலைகளிலேயே தாய்மொழிக் கல்வி பயில வேண்டிய நிலை உருவாகின்றது.

இதனால், மதமாற்றத்திற்குட்படுவதும் எனிதன்றோ! மறுபுறம், “நமது தேசத்தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின”¹⁸ “பாதிரிமாருடைய தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிப்பிக்கிற உபாத்தியாயர்கள் தமிழை நன்றாகக் கற்றுக் கொண்டவர்களல்லர்”¹⁹ “சமய குருமாருள்ளே சில ரொழிய, மற்றவர்கள் அந்தியேட்டிப் பட்டோலை தானும், இன்னும் சொல்லின் அந்தியேட்டியென்னும் பெயர்தானும், பிழையற எழுத அறியார்களே”²⁰ என்று கூறத்தக்க பரிதாபகரமான நிலைமைகளும் காட்சி தருகின்றன. இத்தகைய சூழலிலேயே நாவலரது வருகை நிகழ்கின்றது.

நாவலருக்கு முன்னரே உடுப்பிட்டி அருளம்பல முதலியார் முதலானோர் சைவ சமயக் கல்வி முயற்சிகளில் ஓரளவு கவனஞ் செலுத்தியிருந்தனர். எனினும், அவர்தம் முயற்சிகள் தொடரவில்லை. மாறாக, பதினான்கு வருடக் கிறிஸ்தவச் சூழலிலே வாழ்ந்த நாவலரது கல்வி முயற்சிகள் உத்வேகமுடையதாகவும் பன்முகப்பட்டனவாகவும் இடையறாது இடம் பெறுவனவாகவும் அமைந்து விடுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல கிராமங்களிலும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட நாலவர் தூண்டுகோலாக விளங்கினார். வண்ணார் பண்ணையிலே அவர் நிறுவிய பாடசாலை பல விதங்களில் முன்னோடிப் பாடசாலையாக மிளிர்ந்தது; ஆங்கிலப் பாடசாலையும் நிறுவப்பட்டதாயினும் ஒத்துழைப்பின்மைபினால் அம்முயற்சி தொடரவில்லை.

பாடநூல்களைத் தமிழில் எழுதத் தொடங்கிய நாவலர் அவ்விடயத்திலும் முன்னோடியே. சென்னை வித்தியா சங்கம் அவ்வேளையில் வெளியிட்ட பாடநூல்களை விட நாவலரது நூல்கள் சிறந்து விளங்கின.

நூல்கள் வெளியிடுதற்கு வாய்ப்பாக அச்சுக்கூடங்களும் நாவலாரால் நிறுவப்பட்டன.

தமிழகத்திலும் நாவலரது கல்விப் பணிகள் இடம் பெற்றன. சிதம்பரத்திலே பாடசாலை-நிறுவப்பட்டமையும், சென்னையிலே அச்சுக்கூடம் நிறுவப்பட்டமையும் நாமறிந்தவையே.

நாவலர் இலவசக் கல்வி முறையின் முன்னோடி என்று கருதப்படுவர். தமிழ்மொழி மூலக்கல்வியின் அவசியம் நாவலரால் வற்புறுத்தப்பட்டது. நாவலரது கல்விச் சிந்தனைகளிலே ஒழுக்கம் முதன்மை பெற்றிருந்தது; சமயிகளை உருவாக்குவது அவரது குறிக்கோளாக விளங்கியது. ஆயினும், ஆங்கிலக் கல்வியினதும், நவீன கல்வியினதும் தேவையை உணர்ந்திருந்த நாவலர் அவற்றை வலியுறுத்தத் தயங்கவில்லை.

நாவலரது கல்விப்பணியின் அடித்தளம் பற்றியும் முக்கியத்துவம் பற்றியும் ஒரு தடவை விபுலாநந்தர் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. 21

“கல்விச்சாலைகள் பல நமது நாட்டிலிருக்கின்றன. இவற்றுட் பெரும்பாலான புறமதத்தவரால் நடத்தப்படுவன. புற மதத்தவருடைய முதல் நோக்கம் தமது மதத்தைப் பரப்புவது. அதற்குக் கல்விச்சாலைகள் கருவியாகவும் நிலைக்களனாகவும் இருக்கின்றன. ஆதலால், நமது சிறாரை நமது சமய நெறியில் பயிற்றுவதற்கு நமக்கென்று கல்விச்சாலைகள் வேண்டுமென்பதை முதன்முதல் எடுத்துக்கூறியவரும் அதற்காக வேண்டுவனவற்றைச் செய்தவரும் காவலரும் பாவலரும் புகழும் பெருந்தகைமையும் வாய்ந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரேயாவார். அவர் காட்டிய நன் முன்மாதிரியைக் கடைப்பிடித்

தே நமது நாட்டிற் சைவத் தமிழ் வித்தியாலயங்களும் ஆங்கில வித்தியாலயங்களும் எழுந்தன ”

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் கூற்றொன்று நாவலரது சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி என்பவற்றின் முக்கியத்துவம் பற்றி இன்னொரு கோணத்தில் எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. அது பின்வருமாறு²²

“ஆதினங்களோடு சமயமும் சமஸ்தானங்களோடு புலமையும் முடங்கிக் கிடந்த சூழ்நிலையில் இவையிரண்டையும் பரந்துபட்ட மக்களுக்கு உடைமையாக்கமுனைந்தமையே நாவலரது தலையாய புது முயற்சியாகும்”

இனி, விபுலாநந்தரது கல்விப்பணிகள் பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால யாழ்ப்பாணக் கல்வி வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும் போது, மட்டக்களப்புப் பிரதேசக் கல்வி வளர்ச்சி இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்திலும் பெருமளவு பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. முன்னரும் கூறியதுபோன்று மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் புவியியல் ரீதியான மாறுபட்ட அமைப்பு, போக்குவரத்து விருத்தியடையாத நிலை, தொற்று நோய்கள் பரவும் சூழல் என்பன இதற்கான முக்கிய காரணங்களாகலாம். (எவ்வாறெனினும், இக்காலத்துக் கல்வி நிலைபற்றிய போதிய ஆய்வுகள் இன்மையும் நிகழவில்லை). கிறிஸ்தவ மிஷன்களின் கல்விப்பணி பரவலாக ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர், ஆங்காங்கே தனியார் வீடுகளில் திண்ணைப் பாடசலைகள் இருந்து வந்துள்ளன என்று அறிய முடிகின்றது.²³ யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியார்களின் கதிர்காம யாத்திரை மட்டக்களப்பு கரையோரப் பிரதேசத்தினூடாக நடைபெற்ற சூழலில், அவர்களது கல்வி முயற்சிகளும் அவ்வப்போது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் ஆங்காங்கு இடம் பெற்றதாகவும் அறிகின்றோம். இத்தகைய நிலையில் - மேற்கூறிய இடர்களின்

மத்தியில் - கிறிஸ்தவ மிஷன்களின் கல்விப் பணி இங்கு ஆரம்பமாயிற்று. இவ்விடத்தில், 1921ம் ஆண்டுப் புள்ளி விபரம் ஒன்றினை எடுத்தாள்வது பொருத்தமானது.²⁴

பாடசாலைகள்	ஆண்	பெண்	கலவன்	சராசரிவரவு	ஆண் பெண்
	பாடசாலை	பாடசாலை	பாடசாலை	ஆண்	பெண்
வெஸ்லி யன் சங்கம்	3	9	70	2732	567
றோ. க. சங்கம்	3	2	33	961	291
ஆங்கிலத் திருச்சபை சங்கம்	1	—	07	325	39
இந்துப் பாடசாலை	—	—	10	516	161
குறான் பாடசாலை	—	—	45	1114	97
அரசாங்கப் பாடசாலை	6	---	02	688	08

இராமகிருஷ்ண மிஷனின் கல்விப் பணிகள் இத்தகைய சூழ்நிலையிலேயே ஆரம்பமாகின்றன. முன்னரும் கூறியது போன்று, இவற்றைப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நடத்தும் முகாமையாளரொருவரை இராமகிருஷ்ண மிஷன் எதிர்பார்த்துநின்றது. விபுலாநந்தர் வந்து சேர்கின்றார். ஏலவே நிறுவப்பட்ட பாடசாலைகளை நிர்வகிப்பதுடன், சிவானந்தா வித்தியாலயம், சாரதா வித்தியாலயம் என்பனவும் அடிகளாரின் முயற்சியினால் நிறுவப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பில் மட்டுமன்றி, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் முதலான இடங்களிலும் மிஷன் பாடசாலைகள் எழுகின்றன.

அடிகளார் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் தலைமை ஆசிரியராகவும் விளங்கி ஆற்றிய பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கனவாம்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக முதற்தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும்²⁵, இலங்கைப் பல்கலைக்கழக முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் அமர்ந்து அடிகளார் தமிழ் உலகிற்கு ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை. (அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் இனிமேற்றான் நிகழ்த்தப்படவேண்டும்)

ஆசிரியப் பணிகளினூடாக அடிகளார் மாணவர் பரம்பரையையும் உருவாக்கியிருப்பார்; உருவாக்கினார். (இன்றுவரை ஆய்வு ரீதியில் அத்தகு பரம்பரை சரியாக இனங் காணப்படவில்லை.)

பாடசாலைகளுக்கு வெளியேயும் அடிகள் ஆசிரியர் பணி புரிந்துள்ளார். இவ்விதத்தில், அவர், கல்முனை ஆசிரியர் விடுமுறைக் கழகத்தில் நடத்திய வகுப்புகள் நினைவுகூரத்தக்கன.

கல்வி வளர்ச்சியோடு தொடர்புபட்ட சங்கங்களோடு இணைந்து ஆற்றிய சேவைகளும் கவனிக்கப்படவேண்டியவை; யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு முக்கியமானதாகும்.

பல்கலைக்கழக கல்வி சார்ந்த குழுக்களிலும் அடிகளாருக்கு முக்கிய இடம் இருந்தது. தமிழ் நாட்டில் இராமநாதபுரம் அரசர் தலைமையில் சிதம்பரத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் நிறுவும் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுவின் (1927) முன் அவராற்றிய உரை விதந்துரைக்கப்படுமொன்றாகும். இவ்வாறே, இலங்கையில் பல்கலைக்கழகம் நிறுவுதல் தொடர்பாகவும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை முன் வைத்தார். இலங்கையில், கல்வித்துறைப் பாடநூற்குழு, தேர்வுக்குழு, கல்விநிலை ஆராய்ச்சிக்குழு என்பவற்றிலே சிறப்பு உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டவர் அடிகளார்.

அடிகளார் கல்வி வளர்ச்சியிலே அதிக கவனஞ் செலுத்தியவரென்பதற்கு அவ்வப்போது எழுதி வந்த கட்டுரைகளும் சான்று பகர்கின்றன. அவற்றுள் சில, கல்விக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவன. எடுத்துக் காட்டாக, 'தமிழ் மொழியின் தற்கால நிலைமையும் தமிழரின் கடமையும்' என்ற கட்டுரையில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சாடுகின்றார்²⁶:

“சென்னைச் சர்வகலாசாலை சுதேச பாஷைகளைப் புறக்கணித்து வருகின்றதென்பது மறுக்கொணர உண்மையே. சர்வகலாசாலை ஏற்பட்டிருப்பது எதற்கோ? ஏழைச் சனங்களிடமிருந்து பெறுகின்ற வரிப்பணத்திலிருந்துகோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சர்வகலாசாலைக்குக் கொடுத்து வருவது என்ன காரணத்துக்காகவோ? சர்வகலாசாலையால் அளிக்கின்ற பட்டங்கள் தம் மொழி மறந்து பிறமொழியிற் பிதற்றுகின்ற பேதை மக்களைக் குறியீடு செய்வதற்குரிய அடிமை முத்திரையாமோ? அன்றேல் அவை அறிவு நிறை மாந்தருக்குக் கல்விக் கழகத்தினர் கொடுத்துதவும் அறிவு முத்திரையாமோ?.....”

இவ்வாறாக, விபுலாநந்தர் தொடுக்கும் 'கல்விப்போர்' முன்னர் நாவலர் தொடுத்த சமயப்போரி'னை நினைவுபடுத்துகின்றது (எ-டு: நல்லூர்க் கோயில்) அல்லவா? அவ்வாறெனில், இருவர் தம் இலட்சியங்களின் நோக்கினதும் போக்கினதும் தன்மை வேறுபாட்டின் ஒரு நிலையினைப் புரிந்து கொண்டவராவோம்.

விபுலாநந்தரது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றி விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அடிகளார் சமயக் கல்வியை வற்புறுத்தியவர்; ஈதுவே, ஆன்மீகப் பயன், பண்பாட்டுப்பயன், ஒழுக்கப்பண்பு என்பவற்றைத் தருமென்று கருதியவர். உடற்பயிற்சி, உளப்பயிற்சி, முருகியல் நோக்கு என்பனவும் வற்புறுத்தப்பட்டன; விஞ்ஞா

னக்கல்வி, கைத்தொழிற்கல்வி என்பனவும் முதன்மையிடம் பெற்றன; கல்வியின் சமூக நல நோக்கும் அழுத்தம் பெற்றிருந்தது; தேசியத் தன்மையிலான கல்வியின் அவசியம் பற்றியும் விபுலாநந்தர் வற்புறுத்தியுள்ளார். அதற்குமப்பால், கல்வியானது உலகளாவிய சர்வதேசரீதியிலான ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்குவதாக அமைய வேண்டுமென்ற பரந்த தேசியக் கருத்தையும் அவர் கொண்டிருந்தமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

தொகுத்து நோக்கும்போது, நாவலர் மொழி போன்றே கல்வியையும் சைவசமய வளர்ச்சிக்கான கருவியாகக் கொண்டுள்ளமை சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகிறது. ஆயின், அத்தகைய நோக்குடன் கல்வி வளர்ச்சி பற்றி விபுலாநந்தர் சிந்தித்திருந்தார் என்று கூறுதற்கில்லை. இருவர்தம் காலப்போக்கும் இலட்சிய நோக்கும் வேறுபட்டிருந்தமையே இதற்கான காரணமாகின்றது.

நாவலரது காலத்திலேதான் தமிழ்க்கல்வியானது நவீன கல்வி உலகினுள் மெல்ல அடியெடுத்து வைத்தது. விபுலாநந்தர் காலத்திலோ வெளில், அது பல்கலைக்கழகக் கல்வியாக வளர்ச்சி கண்டது மட்டுமன்றி அதில் சீர்திருத்தங்களையும் வேண்டி நிற்கிறது. இவ்விதத்தில் இருவரும் தத்தமது காலத்தேவைகளை அனுசரித்து கல்விப்பணிகளை ஆற்றியுள்ளனர் எனலாம்.

விபுலாநந்தரது கல்விப்பணிகள் பற்றிய விரிவான ஆய்வு இதுவரை நிகழாதுவிடினும் அவரது கல்விச் சிந்தனைகள் பற்றிய ஆழமான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளமை பாராட்டிற்குரியதே.

சமூகம்

நாவலரது - சமூகத்தோடு தொடர்புபட்ட முயற்சிகளை இருவகைப்படுத்தலாம்: (அ) சமூகச் சீர்திருத்தம் (ஆ) சமூகப் பணிகள்.

சமூகச்சீர்திருத்தம் என்கின்றபோது, அது பெருமளவில் சைவசமயத்தவரது, குறிப்பாக கோயில் சார்ந்த குறைபாடுகளோடு தொடர்புபட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். கோயில்களிலிடம்பெறும் பலியிடல், தேவதாசிகளின் நடனம், வாணவேடிக்கை என்பன கண்டிக்கப்படுகின்றன. கோயில் குருமாரின் அறியாமை ஏளனஞ்செய்யப்படுகிறது. கோயில் அதிகாரிகளின் ஊழல்களும் நாவலரால் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விதத்தில் அன்றைய சூழலில், (பிரக்ஞை பூர்வமாக இல்லாவிட்டாலும் கூட) நாவலர், நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தவரென்ற விதத்தில் ஓரளவு முற்போக்கான பாத்திரம் வகிக்கின்றார் என்பதிலே தவறில்லை.

சமூகப்பணிகள் என்கின்றபோது, யாழ்ப்பாணத்திலே பெரும்பஞ்சமும் (1877), கோதாரி நோயும் ஏற்பட்ட வேளையிலே நாவலர் ஆற்றிய நிவாரணப் பணிகள் (குறிப்பாக, கஞ்சித்தொட்டித்தருமம்) நினைவுக்கு வருகின்றன. உணவுப் பற்றாக் குறையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு விவசாயிகள் விதை நெல் பெறும் முயற்சியிலும் நாவலர் ஈடுபட்டார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் நாவலர் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏழைகள் என்ற-இலங்கையர் என்ற-பரந்த சிந்தனையோடு செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. (அதே வேளையில், தென்னிலங்கைச் சமயப் பெரியார்களான அநாகரிக தர்மபாலா முதலானோர் சிந்தனைப் பௌத்தர்கள் என்ற குறுகிய நிலையில் காணப்படுகின்றது).

அனாதை விடுதிகள் நிறுவும் எண்ணமும் செயலுருப்பெறாவிடினும், திட்டீதியில் - நாவலருக்கிருந்தது,

விபுலாநந்தரது சமூகப்பணிகளுள் பலரும் விதந்துரைப்பது, தமிழ் நாட்டிலிருந்தபோது திருவேட்கள சேரி வாசிகளுக்கு அவர் செய்த தொண்டுகளாகும். குறிப்பாக சேரிகளில் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தியமையும், சேரி

வாசிகளின் தாழ்வு மனப்பான்மையைப் போக்கி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி உழைப்பில் ஈடுபடுத்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகின்றன. இத்தியாதி பணிகளினாலும், சேரிவாசிகளுடன் சேர்ந்து விருந்துண்டமையினாலும் விபுலாநந்தர் பலத்த எதிர்ப்புகளையும் பெற்றுக் கொண்டார். அங்கு அவராற்றிய பணிகளுக்கு சான்று பகர்வதாக, சேரிவாசிகள் வழங்கிய 'பிரிவுரை வாழ்த்து' அமைகின்றது²⁷. அதன் ஒருபகுதி வருமாறு:

“...இங்ஙனம் நாங்கள் ஒரு பற்றுக் கோடுமின்றி துன்பமடைந்த காலத்தில் வலக்காலுடையுழி ஊன்றுகோல் பெற்றாற் போன்று தாங்கள் எங்களுக்கு உதவியாகத் தோன்றிய பண்டிதர்களும் பார்ப்பனர்களும் ஆங்கிலத்தில் துறைபோய் அறிஞர்களும் உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்களும் நாட்டின் விடுதலைக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் 'இவை' என்று வழிகாட்டியாக நின்று அறிவித்த தங்களை என்றும் மறவோம். மேலும், தாங்கள் இங்கு வந்த இரண்டாண்டிற்குள் பல சேரிகட்கும் சென்று பள்ளிகள் ஏற்படுத்தியும் பணத்தினாலும் படிப்பினாலும் பட்டத்தினாலும் பிறப்பினாலும் செருக்குற்றுத்திரிகின்றவர்கட்கெல்லாம் இவைகளிலொன்றுமில்லை. ஏழைகட்கு வேலை செய்யுங்கள் என்று கூறி... மாரி போல் வரையாது வழங்கிய தங்கள் வள்ளன்மைக்கு யாங்கள் செய்யும் கைம்மாறும் உளவாமோ?... தம் நலம் பேணும் பார்ப்பனர்களால் சண்டாளர் என்றழைக்கப்படும் எங்களை அழைத்து வீட்டிலுடனிருத்தி விருந்துண்ட காட்சியும்... அகலுமோ?...

தமிழ் நாட்டிலே திருவேட்களத்திலே மேற்கூறிய வாறு தீண்டாமைக்கெதிராக விபுலாநந்தர் செயற்பட்டமை அங்கே நல்ல பலாபலனை ஏற்படுத்தியதாகவும் அறிய முடிகின்றது²⁸.

யாழ்ப்பாணத்திலே விபுலாநந்தர் இருந்த வேளையிலும் ஓரளவு தீண்டாமையைக் கண்டித்துக் குரல் கொடுத்துள்ளார். (1925ல் கீரிமலையில் நடைபெற்ற யாழ் வாலிபர் காங்கிரசின் 2வது மாநாடு); வரி செலுத்துவதில் படும் இடர்கள் பற்றியும் தொழிலாளர் பிள்ளைகட்கு கல்வி வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது பற்றியும் வற்புறுத்தியுள்ளார். (யாழ் வாலிபர் காங்கிரசின் நாலாவது மாநாடு)

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலே சாதியமைப்பு முறையை நெகிழ்வுத் தன்மையுடையது. (அடிமைகுடிமை முறை இங்கு இல்லாமை, சிறுதெய்வ வழிபாடு நிலவுகின்றமை, வேதாந்த நெறி செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளமை, பல்லின, பல்மத மக்களும் கலந்து வாழ்கின்றமை முதலியன இதற்குக் காரணங்களாகலாம்.); தீண்டாமை முறை இல்லையென்று கூறலாம். ஆதலின், விபுலாநந்தர் இவை பற்றிப்பேச வாய்ப்பில்லாதிருந்திருக்கும். அதே வேளையில், சிறுதெய்வ வழிபாடு செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் பலயிடும் வழக்கம் விபுலாநந்தர் காலத்தில் முக்கியம் பெற்றிருந்தது. எனினும், விபுலாநந்தர் இது பற்றிக் கண்டித்ததாக அறிய முடியவில்லை. விபுலாநந்தர் மிஷனைச் சார்ந்திருந்தமையும் ஆர்ப்பாட்டமின்றி அமைதிப் போக்கினராகச் செயற்படும் இயல்பினை அவர் பெற்றிருந்தமையும் சீர்திருத்தம் பற்றி உரத்துப் பேசாமைக்குக் காரணங்களாகலாம். (இந்நோக்கில் இனிமேல் நிகழும் ஆய்வுகள் எமது ஊகங்களை மாற்றவுங் கூடும்.)

இவ்விடத்தில், நாவலர் சாதியமைப்பினை ஆதரிப்பவராக விளங்கியமை நினைவுக்கு வருவது தவிர்க்க இயலாததாகிறது. 'நான்காம் பாலபாடம்' 'யாழ்ப்பாணச் சமய நிலை' என்பனவற்றிலே இடம்பெறும் சில பகுதிகள் இதற்குச் சான்றுகளாகின்றன.

மேலும், மிஷன் ஆற்றிய சமூகத் தொண்டுகளிலும் உதாரணமாக, அனாதை விடுதிகள் நிறுவியமை - விபுலாநந்தரது பங்களிப்புக் கணிசமாயிருந்திருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

தொகுத்து நோக்கும் போது, சைவசமய விருத்தியிலே கரிசனை கொண்ட நாவலர், கால நிர்ப்பந்தங்காரணமாக தமது இறுதி ஆண்டுகளின் போது சமூகப் பணிகளிலும் சற்றுத் தீவிரமாக ஈடுபடுகின்றமை மனங்கொள்ளத் தக்கதாகின்றது. இராமகிருஷ்ணமிஷன் குறிக்கோள்களுள் சமூகத் தொண்டு முக்கியமான தொன்றாதலின், மிஷன்வழி நின்ற விபுலாநந்தரும் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டமை வியப்புக்குரியதாகாது. எனவே, இது பற்றிய விரிவான ஆய்வு இடம்பெற வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அரசியல்

நாவலரது காலம் அரசியல் கட்சிகள் எதுவும் இல்லாத காலம். ஆங்கில அரசுக்கெதிராக சாதாரண எதிர்ப்புக் குரலே ஒலிக்காத காலம்; அவர்தம் ஆட்சியினை ஏற்றுக் கொண்ட காலம். மக்களுக்கு அரசியலில் கூடிய பங்கு, அதிக அதிகாரம் என்பன வேண்டும் என்ற குரல்கள் எழுவதற்குக்கூட, இன்னும் காலமிருந்தது. ஆக, "ஆங்கில அரசின் ஸ்தாபன அமைப்புகளின் உதவிகளுடன் மக்களது குறைகளைப் போக்க வேண்டும்; போக்கலாம்" என்ற எண்ணமே அப்போதைய அரசியற் போக்கு எனலாம். இவ்வித அரசியலில் - குறிப்பாக, தமது பிற்காலத்தில், - நாவலர் ஓரளவு ஈடுபடுகின்றார். துவைனம் துறைக்கு எதிராக மனுக்கள் எழுத மக்களைத் தூண்டியதையும், வடமாகாண நிர்வாகச் சீர்கேடுகள் பற்றி கோல்டனுக்கு எழுத முனைந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடற்பாலன. இத்தகு சந்தர்ப்பங்களில் நாவலர் இன மத பேதமற்றுக் குரல் எழுப்புகின்றார்²⁹:

“இது நல்ல சமயம்! சைவர்க்கும் நல்லசமயம்! வைஷ்ணவர்க்கும் நல்ல சமயம்! கிறிஸ்தவருக்கும் நல்ல சமயம்! மகமதியருக்கும் நல்ல சமயம். எல்லோர்க்கும் நல்ல சமயம். ஒருவரும் சந்தேகிக்காத சமயம்! கச்சேரி உத்தியோகத்தவர்களுக்கும் தலைமைக்காரர்களுக்கும், உண்மைக்கு மாறாகப் பயப்படாதேயுங்கள்.....”

என்று முழங்குகின்றார். சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் சட்டசபைப் பிரதிநிதியாகத் தெரியப்பட்டதில் நாவலருக்கு பெரும்பங்குண்டு.

நாவலரது காலத்திலே இலங்கையில் (யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே) பிற இடங்களில் முக்கிய அரசியல் மாற்றங்கள், நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. எடுத்துக் காட்டாக, 1848ம் ஆண்டுக் கலகம், 1856ம் ஆண்டு கோயில் நிலப்பதிவுச் சட்டம் விதிக்கப்பட்டமை என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பத்திரிகையுலகுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த நாவலர் இவற்றை அறியாதிருந்திருக்க முடியாது. அவ்வாறிருந்தும் அரசியல் நாட்டம் கொண்டவரான நாவலர் இவை பற்றிக் கரிசனை காட்டாதது ஏன் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. அவரது நாட்டம் அவரது பணிகள் யாவற்றினதும் எல்லை சைவ சமயம் என்பதனாலோ?

சமய ரீதியில் நாவலர் ஆங்கில அரசின் போக்கினை எதிர்த்தவரே. இத்தகைய சமய நோக்கிலான எதிர்ப்புணர்வே அன்றைய ஆசிய நாடுகள் சிலவற்றிலே தேசிய உணர்வு தோற்றம் பெறுவதன் முதற்படியாக விளங்கியது. இவ்விதத்திலேயே, இலங்கையில் நாவலர் ‘தேசிய வீரர்’ என்ற நிலையினை அடைகின்றார் எனலாம்.

இளமைக்கால விபுலாநந்தரிடம் தேசப்பற்று மிகுந்த உள்ளத்தைத் தரிசிக்க முடிகிறது. 1923ல் எழுதிய கட்டுரையொன்றிலே அடிமை நிலை பற்றிக் குறிப்பிட்டு

விவேகானந்தரது வீர முழக்கங்களை மேற்கோளாகக் குறிப்பிடுகின்றார் விபுலாநந்தர். முதலாம் உலக யுத்தம் நடைபெற்ற வேளையில் போர் வீரராகப் பணிபுரிய விழைந்தவர் அவர்; இரத்ததானம் செய்தவருங்கூட, பின்னர் தமிழ் நாட்டிலே அண்ணாமலை நகரில் இருந்த வேளையில், கவர்னர் ஜோர்ஜ் பிரடறிக் ஸ்டான்லி பட்டமளிப்பு விழாவுக்கு வருகை தந்த போது, எல்லா இடங்களிலும் ஆங்கில அரசின் கொடி பறந்து கொண்டிருக்க, தமது இல்லத்திலே மட்டும் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் கொடியினைப் பறக்க விட்டு, தமது தேசப் பற்றினை வெளிப்படுத்தியவர் விபுலாநந்தர். தேசியக் கவிஞரான பாரதியின் பாடல்களைப் பரப்பியவருமாவார்.

விபுலாநந்தரது தேசப்பற்று சுவாமி விவேகானந்தர் வழி வந்தது என்பதில் தவறில்லை. அதே வேளையில் முதலாம் உலக யுத்தத்தின் போது போர்வீரராகச் செல்ல விழைந்தவர், பின்னர் ஆங்கில அரசின் கொடியை ஏற்றுக் கொள்ளாதவராக விளங்கினார் என்கின்ற போது காந்தியின் அரசியல் நோக்கு நிலை நின்று விபுலாநந்தரின் நிலைப்பாட்டினைப் புரிந்து கொள்வது இலகுவானது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வேளையில், அரசியல் வேட்கை மிகுந்த யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ்கூட்டங்களிலே விபுலாநந்தர் பங்குபற்றியிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது. காந்தி யாழ்ப்பாணம் வந்த வேளையிலே, காங்கிரஸ் சார்பிலே அவரை வரவேற்றவரும் விபுலாநந்தரே. சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஆகியோருடன் விபுலாநந்தர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் நெருங்கியதாயிருக்கலாம். எனினும், இவை யாவும் விரிவாக ஆராய்வு செய்யப்படும்போதுதான் விபுலாநந்தரது மற்றொரு பரிமாணத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆயினும், ஒன்று கூறத்தோன்றுகிறது. பிற்காலத்திலே மிஷன் பணிகளிலும், தமிழியல் ஆய்வுகளிலும் மூழ்கிய விபுலாநந்தர் ஆரம்ப காலத்தில் கொண்டிருந்த அரசியல் நாட்டத்தினைப் பிற்காலத்தில் பெருமளவு துறந்திருந்தார் என்பதே அதுவாகும்.

தொகுத்துக்கூறின், நாவலர் காலச்சூழல் அவரை அரசியல் உலகிற்குள் இழுத்துவரக் கூடியதாக காணப்படுகிறது. நாவலர் துறவியாகவோ நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவராகவோ இல்லாதிருந்தமை அதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்துவிடுகிறது. விபுலாநந்தர் காலத்திலே இலங்கை அரசியல் ரீதியில் படிப்படியாகப் பல மாற்றங்களைச் சந்தித்து வந்துள்ளது (எ-டு : டொனமூர் குழுவின் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள், கட்சி அரசியல் முறையின் தோற்றம்) ஆயினும், விபுலாநந்தர் ஒரு துறவி, அவரது இலட்சியம் வேறு. அவர் இராமகிருஷ்ணமிஷனுடன் இணைந்திருந்தவர். ஆகவே, விபுலாநந்தர் அரசியலுலகினுள் நுழையாமை ஆச்சரியப்படத் தக்கதன்று; புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே. (எவ்வாறெனினும், இதுபற்றி இனிமேற்றான் ஆராயப்படவேண்டும்.)

பொருளாதாரம்

நாவலரது கவனம் இறுதிக்காலப்பகுதியில் சமூக, அரசியல் துறைகளிலே ஈர்க்கப்பட்டது போன்றே பொருளாதாரத் துறையிலும் ஓரளவு ஈர்க்கப்படுகின்றது; பூமி சாத்திரம் (1874) என்ற நூலில் இடம்பெறும் சில கட்டுரைகள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன; அரசினருக்குச் சாராயத்தால் கிடைக்கும் வருமானம் பற்றியும் இலங்கையின் விவசாய விருத்தி பற்றியும் கூறும் செய்திகள் முக்கியமானவை. 'யாழ்ப்பாணம்-மட்டக்களப்பு வர்த்தக வேளாண்மைச் சங்கம்' நிறுவும் முயற்சியில் நாவலர் முன்னின்றுழைத்தமையும் கவனிக்கத்தக்கது, சங்கத்

தின் செயல்களை ஊக்குவிப்பதற்காக நாவலர் தாமே இரண்டாயிரம் ரூபாவுக்கு இருநூறு பங்குகள் வாங்கிக் கூட்டுமுயற்சியை வளர்க்கவும் முனைந்தார். இவ்வாறே, கந்தளாய் நிலத்திருத்தத்திட்டத்திலும் அக்கறை கொண்டிருந்தார் நாவலர்.

இராமகிருஷ்ணமிஷன் பணிகளுக்கும் தமிழ்ப்பணிகளுக்கும் தம்மை அர்ப்பணித்த விபுலாநந்தர் பொருளாதாரத் திசைநோக்கிச் சிந்தித்திருப்பார் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. ஆயினும், ஆரம்பகால விபுலாநந்தரிடம், இத்துறைபற்றிய சிந்தனையும் ஓரளவு வெளிப்படவே செய்கிறது. இவ்விதத்தில்; 'உயிர்வாழ உழைப்பு' (1923) என்ற கட்டுரையின் ஒருபகுதி இங்கு எடுத்தாளத்தக்கது. அது பின்வருமாறு³⁰;

“நம் நாடோ தற்காலம் கைத்தொழிற் பயிற்சி பெற்றோரையே பெரிதும் நாடி நிற்கிறது. வியாபாரங்கள் நடத்தவும் நாட்டிலுள்ள விளைபொருட்களைத் தகுந்தபடி விளைவித்து அவற்றை நம் நாட்டவர்க்குப் பயன்படுமாறு செய்யவும் போதுமான அறிவு நிறைந்தவர்கள் வேண்டும். ஏனெனில், நம்மவர்க்கு வேண்டிய பொருள் எல்லாம் இங்கேயே மலிந்து கிடக்கின்றன. அவைகள் தகுந்தபடி தயார் செய்யப்படாமல் பிறநாடுகளுக்குக் குறைந்த விலைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. பிறகு அப்பொருள்கள் நன்கு புடமிடப்பட்டு மிகவும் உயர்ந்த விலைக்கு நம் நாட்டிலேயே விற்கப்படுகின்றன. இஃது வெண்ணெய்வைத்துக் கொண்டு நெய்க்கு அமும் அறவிவி செய்கை போலவேயிருக்கிறது”;

தொகுத்துக் கூறுவதாயின், நாவலர் காலச்சூழல் அவர் ஓரளவு பொருளாதாரம் பற்றிச்சிந்திக்கத் தூண்டியது என்றும், விபுலாநந்தர் காலச்சூழலும் அவரது இலட்சியமும் அவர் சார்ந்த நிறுவனமும் அவர் சமயப்

பணி, கல்விப்பணி, தமிழ்ப்பணி என்பன பற்றிச் சிந்திக்கவே வாய்ப்பளித்தது என்றும் குறிப்பிடலாம்.

முடிவுரை

நாவலரது சமயப்பணிகளும், தமிழ்ப்பணி, கல்விப்பணி என்பனவும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவ மதமாற்றம், பல்வேறு எதிர்ப்புகள் ஆகியனவற்றின் மத்தியிலே சைவசமயம் உத்வேகத்துடன் வளர வழிவகுத்தன.

கல்வி வளர்ச்சி, சமய வளர்ச்சியுடன் இணைந்திருந்தாலுங்கூட, ஒரு காலகட்டத்து யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக் கல்வி வளர்ச்சியில் நாவலருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இவ்வாறே, தமிழ்மொழி வளர்ச்சியிலும் நாவலருக்கு நிரந்தரமானதொரு இடமுள்ளது.

நாவலர் காலச்சூழல் (குறிப்பாக, இறுதி மூன்றாண்டுகள்) சமய உலகிலிருந்து படிப்படியாக சமூக, அரசியல் பொருளாதார உலகங்கள் நோக்கி அவரை அழைத்துச் செல்கிறது; அவரது பணிகள் நிகழ்கின்றன.

காலம் நாவலரை இலங்கையின் தேசிய வீரராக இனங்கண்டு கொள்கிறது.

விபுலாநந்தரது சமய, தமிழ், கல்விப்பணிகள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக, பல துறைகளிலும் பின்தங்கியிருந்த கிழக்கிலங்கை அவரது பணிகளினால் மிகுபயன்பெற்றது; பிற்கால வளர்ச்சிக்கான அத்திவாரமாக அவை அமைந்தன.

காலம், விபுலாநந்தரை முத்தமிழ் வித்தகராகவும் சர்வ சமய சமரசவாதியாகவும் இனங்கண்டு கொள்கிறது.

மேற்கூறிய பணிகள் பற்றி ஆழமாக அவதானிக்கும்போது, ஒரு நோக்கில், நாவலர் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்குப் பெரும் பணி புரிந்தவர். இன்னொரு

நோக்கில், இலங்கையர். ஒரு நோக்கில் விபுலாநந்தர் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்குப் பெரும் பணியுரிந்தவர்; இன்னொரு நோக்கில், கிழக்கிலங்கைக்குப் பணியாற்றியவர்; பிறிதொரு நோக்கில், இலங்கையர்; வேறொரு நோக்கில், தமிழ்பேசும் நல்லுலகத்தவர்; மற்றொரு நோக்கில், சர்வதேச நோக்கினர்.

நாவலர் பணிகள் பற்றி, பல இடங்களிலே பல தடவைகள் பாராட்டியுள்ளார் விபுலாநந்தர். அத்தகைய நாவலர்காட்டிய பாதையில், காலத்தின்-நாவலரது காலத்துடன் ஒப்பிடும்போது பல துறைகளிலும் பலவிதங்களிலும் வளர்ச்சியும் மாற்றங்களும் கண்டுவிட்ட காலத்தின்-அனுசரணையுடன் முன்னோக்கி வீறுநடையிட்டவர் விபுலாநந்தர்.

இதுவரை ஒப்பியல் நோக்கில் அவதானித்தவற்றை நுணுகி கவனிக்கும்போது இருவர்தம் பணிகளிலும் சிற்சில ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்படுவது புலனாகிறது. அவ்வாறாயின் அவை, வெவ்வேறுபட்ட காலச்சூழலின் விளைவுகளே என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தகு ஒப்பியல் நோக்கு முக்கிய தேவையொன்றினை உணர்த்துகிறது. நாவலர் பற்றிய பல்வேறு ஆழமான ஆய்வுகள் நிகழ்ந்தது போன்று, விபுலாநந்தர் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னமும் நிகழவில்லை என்பதுவே அதுவாகும். விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு அத்தகைய காத்திரமான முயற்சிக்கு வழி சமைக்குமாக!

அடிக்குறிப்புகள்

1. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர், சு. 'நாவலர் இருவர்', தமிழியற்சிந்தனை, யாழ்ப்பாணம், பெப். 79, ப. 9
2. மேலது, பக். 9-20

3. சற்குணம், ம: 'நாவலரும்', நாவலர் நூற்றாண்டு மலர் - 1979, ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர் சபை, பக். 239-247
4. செபரத்தினம், வித்துவான். க. 'நல்லைநகர் நாவலரும் காரைநகர் வித்தகரும்', வீரகேசரி, 1978-03-19
5. மாயாண்டி பாரதி, வித்துவான், சா. நாவலர் பெருமான், பழனியப்பா பிரதர்ஸ், 3ம் பதிப்பு, 1962, பக். 23-24.
6. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, சி: நாவலர், யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலனசபை வெளியீடு, 1968. ப. 6.
7. சுவாமி விபுலாநந்தர், 'யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு பல் கலைக்கழகம் , விபுலாநந்தர் உள்ளம்(தொகுப்பாசிரியர்: ச. அம்பிகைபாகன்), யாழ்ப்பாணம், 1976, ப. 56.
8. கமலநாதன், சா.இ. 'மட்டக்களப்பு சமுதாய வளர்ச்சியிலே கத்தோலிக்க பாடசாலைகளின் பங்களிப்பு' ஒளிமலர் - 1991, கத்தோலிக்க ஆசிரியர் ஒன்றியம், 1991.
9. சுவாமி விபுலாநந்தர், 'அழுதபிள்ளை பால்சூடிக்கும் விபுலாநந்தத்தேன் (தொகுதிப்பாசிரியர்: அருள் செல்வநாயகம்), பாரிநிலையம், 1956, பக். 88-94.
10. லோப் அடிகள், வண. எஸ். 'கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சுவாமி விபுலாநந்தருக்குமிடையில் நிலவிய அன்னியோன்னிய தொடர்புகள்' சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டுவிழா மலர், 1892-1992, சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை மட்டக்களப்பு, பக். 124-128.

11. நேரடி உரையாடலின்போது திரு. ஏ. எம். நஹியா (உதவிப் பணிப்பாளர், இந்து கலாசார அமைச்சு) தெரிவித்த தகவல்.
12. விரிவான விளக்கத்திற்கு, பார்க்க: யோகராசா, செ. 'விபுலாநந்த அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி-சில குறிப்புகள்', தொண்டன் பெப்ரவரி 1969, மட்டக் களப்பு பக். 7-9; கலாநிதி, சி. மௌனகுரு, விபுலா நந்த அடிகளாரது தமிழ் உணர்வுபற்றிய ஓர் ஆய்வு 'சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா மலர், மு. கு. நூ; பக். 198-214.
13. நடராஜா என். விபுலாநந்தம்-கைந்நூல், மட்டக் களப்பு-கோட்டைமுனை மகாவித்தியாலய உயர்தர கலை மாணவ மன்றத்தினர், 1976.
14. விரிவான விளக்கத்திற்கு, பார்க்க: யோகராசா, செ. 'விபுலாநந்த அடிகளின் நவீனஇலக்கிய நோக்கு' 'விபுலாநந்தம், சுவாமி விபுலாநந்தர் திருவுருவச் சிலை திறப்பு விழாமலர் 21-03-1992, இராம கிருஷ்ணமிஷன் இந்துக்கல்லூரி, திருகோணமலை.
15. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி. மார்க்ஸ், அ பாரதி-மறைவு முதல் மகாகவி வரை நியுசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ் பிரை வேட் லிமிட்., ஆகஸ்ட், 1994, ப. 77
16. சுவாமி விபுலாநந்தர், 'விபுலாநந்தர் கடிதம், விபுலாநந்த உள்ளம் மு. கு. நூ; பக். 61-63.
17. மணி, பெ. ச, இராமகிருஷ்ண இயக்கமும் தமிழ் நாடும், பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை, யூன் 1990, பக் 105 - 109
18. ஆறுமுக நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டு, முதற்பாகம் (த. கைலாசபிள்ளை தொகுப்பு) 3ம் பதிப்பு (1954), ப. 31
19. மேலது, ப. 44
20. மேலது, ப. 65

21. சுவாமி விபுலாநந்தர், அறம் வளர்த்தல், விபுலா நந்த உள்ளம். மு. கு. சா ப. 27
22. கைலாசபதி, க. 'நாவலர் வகுத்த புதுப்பாதை,' நாவலர் மாநாடு விழாமலர் 1969, மு. கு. நூ., ப. 21
23. பெரியதம்பிப்பிள்ளை, புலவர்மணி, ஏ. உள்ளதும் நல்லதும், மட்டக்களப்பு, 1982 ப. 6
24. மேற்கோளாகத் தரப்பட்டது. பார்க்க: நடராஜா' ந. கிழக்கிலங்கைத் தமிழ்ப்பேசும் மக்களது கல்வி வளர்ச்சியில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் பங்கு (1960 வரை)' தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு, மட்டக்களப்பு, 1976 மார்ச் 19-21. (வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரைப்பகுதி)
25. அடிகள், உலகின் முதற் தமிழ் பேராசிரியராகவும் இன்று கருதப்படுவதுண்டு. பார்க்க: புவனேந்திரன்' நா. 'சுவாமி விபுலாநந்தர் உலகின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர்' விபுலாநந்தம்: மு. கு. நூ.
26. சுவாமி விபுலாநந்தர், தமிழ்மொழியின் தற்கால நிலைமையும் தமிழர் தம் கடமையும் விபுலாநந்த வெள்ளம் (தொகுப்பு; அருள் செல்வநாயகம்) ஓரியன்ட்லாங்ஸ்மன் 1961, ப. 112
27. விரிவுரை வாழ்த்துப் பிரதியைத் தந்துதவிய வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன் அவர்கட்கு நன்றி.
28. பிரபுத்த பாரதா, யூலை 1940 (இத்தகவலைத்தெரிவித்த திரு. வ. சிவசுப்பிரமணியம் பீ. ஏ. அவர்கட்கு நன்றி)
29. மேற்கோளாகத் தரப்பட்டுள்ளது: கைலாசபதி, க. தேசியம், புதுமை இலக்கியம் (இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க ஏடு) இலக்கம் 16, 1974, ப. 17.
30. சுவாமி விபுலாநந்தர், 'உயிர்வாழ உழைப்பு' விபுலாநந்தர் வெள்ளம் மு. கு. நூ ப-4 . 6

18018

PUBLIC LIBRARY, JAFFNA.
BRANCH LIBRARY